

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. kwietnia 1916.

Treść: (№ 114.—117.) 114. Rozporządzenie, dotyczące założenia Wojennego związku dla przemysłu lnianego. — 115. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla przędzy lnianej (line) i przędzy kłaczanej (tow). — 116. Rozporządzenie, w sprawie badania zapasów lnu łądogowego, wyrobionego lnu i kłaków lnianych oraz przędzy lnianej (przędzy z lnu, kłaków i odpadków) oraz ograniczenia przeróbki wyrobionego lnu i kłaków lnianych. — 117. Rozporządzenie, dotyczące badania zapasów towarów lnianych oraz ograniczeń przeróbki i sprzedawania przędzy lnianej (przędzy z lnu, kłaków i odpadków) oraz towarów lnianych.

114.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 26. kwietnia 1916, dotyczące utworzenia Wojennego związku dla przemysłu lnianego.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się wyrabianiem przędz płóciennych (przędz lnianych, przędz z kłaków lub z odpadków) i ich przerabianiem, należą do Wojennego związku dla przemysłu lnianego.

Wojenny związek ma siedzibę w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, przy których wyrabianie lub przerabianie przędz lnianych obejmuje tylko część ruchu, są co do tej części ruchu członkami związku. Dla warsztatów i przedsiębiorstw, założonych w czasie obowiązywania tego rozporządzenia,

przynależność do związku rozpoczyna się z dniem rozpoczęcia czynności. Co do korzystania z praw, wynikających z przynależności do Wojennego związku, miarodajnym jest rodzaj i rozmiar produkcji poszczególnych przedsiębiorstw przed wybuchem wojny.

Co do przynależności do związku rozstrzyga w wątpliwych przypadkach Minister handlu według swobodnego uznania po wysłuchaniu kierownictwa związku.

§ 2.

Cel związku.

Do zadań związku wojennego należą:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu co do stosunków pracy i urządzeń warsztatowych, wchodzących w rachubę przedsiębiorstw, przeprowadzanie badań zapasów, produkcji i zbytu, w razie potrzeby za współdziałaniem właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) rozdzielanie lnu i przędz w celu jak najbardziej ekonomicznego użycia każdorazowo rozporządzalnych zasobów, przyczem w czasie trwania wojny miarodajne są interesy zarządu wojskowego;
- c) udzielanie rad władzom centralnym przy rozdawaniu zamówień;
- d) stawianie wniosków przy ustanawianiu cen;

e) współdziałanie przy uregulowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, dotyczących przemysłu lnianego, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji oraz dowozu i wywozu, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów dowozu i wywozu, przy zarządzeniach w dziedzinie polityki handlowej i pieczy socyalnej i przy wszystkich kwestyach, które się wyłonią przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego, wreszcie przeprowadzanie odnoszących się do tego zarządzeń, o ile Minister handlu poruczy je związkowi; w czasie trwania wojny Minister handlu wejdzie co do tego w porozumienie z Ministrem wojny.

§ 3.

Prawny charakter Związku.

Związek jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo Związku (§ 11.). W imieniu Związku podpisuje go przewodniczący lub jeden z zastępców w sposób prawnie obowiązujący.

§ 4.

Obowiązki członków Związku.

Członkowie Związku winni w miarę możliwości wspierać cele Związku i zaniechać wszystkiego, co może utrudniać lub przeszkodzić ich wypełnianie. Winni oni stosować się do zarządzeń, wydanych przez kierownictwo związku, także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów prowadzenia czynności i udzielać wszelkich informacji, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia. Winni oni nadto poddawać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie interesów każdemu nadzorowi, potrzebnemu dla osiągnięcia celów Związku. Nadzór ten wykonywać będą osobne organa urzędowe, ustanowione przez Ministra handlu a podczas trwania wojny także przez Ministra wojny, które co do swych spostrzeżeń mają przedkładać sprawozdania Ministrowi handlu, względnie Ministrowi wojny.

§ 5.

Biuro dla zgłaszania zapotrzebowań.

Związkowi będzie dodane biuro dla zgłaszania zapotrzebowań dla stojących poza Związkiem konsumentów lnu i wyrabianych zeń produktów z kół małego i wielkiego przemysłu.

Zakres i rodzaj czynności tego biura ustanowi Minister handlu.

§ 6.

Organa Związku.

Organami Związku są:

- a) wydział Związku (wydział wojenny),
- b) kierownictwo Związku.

§ 7.

Wydział Związku

Wydział Związku składa się z wybranych przez członków Związku sześciu reprezentantów przedsiębiorców lnu i tyłuż reprezentantów tkaczy lnu, oraz dalszych, najwyżej sześciu członków, mianowanych z pośród członków Związku przez Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny.

Wybór wymienionych reprezentantów przez członków Związku odbywa się w ten sposób, że Związek austriackich przedsiębiorców lnu i Związek austriackich tkaczy lnu zwołuje każdy ze swej strony do Wiednia walne zgromadzenie wszystkich interesowanych w dziedzinie przedsiębiorstwa, względnie interesowanych w dziedzinie tkactwa, którzy utrzymują w ruchu w swem przedsiębiorstwie co najmniej 20 warsztatów tkackich, przybierając nadto innych przemysłowych konsumentów przedwylnianej, na których to zgromadzeniach wybiera się tych reprezentantów zwyczajną większością głosów osób obecnych. Każde przedsiębiorstwo ma przytem jeden głos. Prawo głosowania może wykonywać tylko sam przedsiębiorca lub też upoważniony funkcjonaryusz jego przedsiębiorstwa.

Minister handlu może ze względów publicznych po wysłuchaniu wydziału Związku orzec, że członek traci swój urząd a nadto zarządzić nowy wybór całego wydziału. Przy nowym wyborze wydziału winny odbyć się także nowe nominacje członków w myśl pierwszego ustępu tego paragrafu. Aż do przeprowadzenia nowych wyborów i nowych nominacji dotychczasowi członkowie wydziału pozostają przy swych funkcjach.

W razie ustąpienia wybranego członka należy w ciągu 4 tygodni przedsięwziąć wybór uzupełniającego w ten sposób, że Związek austriackich przedsiębiorców lnu, względnie Związek austriackich tkaczy lnu przeprowadza wybór uzupełniający na walnym zgromadzeniu.

Wszyscy członkowie wykonują swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 8.

Uprawnienia wydziału Związku.

Kierownictwo związku (§ 11.) winno wysłuchać wydział Związku (wydział wojenny) przed wszelkimi decyzjami i zarządzeniami natury za-

sadniczej. Uchwały jego są dla kierownictwa Związku wiążące.

W szczególności należy do wydziału Związku:

- a) ustanowienie zasad dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) powzięcie uchwał co do pokrycia i rozdziału kosztów prowadzenia spraw Związku;
- c) nadzorowanie obrotu kasowego i składania rachunków;
- d) ustalanie stanów faktycznych, przy których istnieniu nakłada się kary porządkowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przyczem jednakże w poszczególnym przypadku nie wolno przekroczyć stopy kary w kwocie 20.000 koron;
- e) uchwalenie przedłożenia pewnego przypadku sądowi rozjemczemu;
- f) ustanawianie podwydziałów w celu przygotowania obrad nad pewnemi kwestyami;
- g) ustanowienie wydziałów zawodowych dla zastępstwa poszczególnych gałęzi przemysłu;
- h) przybieranie rad pobocznych.

§ 9

Regulamin czynności wydziału Związku.

Wydział Związku schodzi się co najmniej raz na miesiąc.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek co najmniej czterech członków wydziału Związku należy zwołać posiedzenie tego wydziału w ciągu 14 dni.

Zaproszenia na posiedzenia można wystosowywać do członków wydziału Związku oraz do komisarzy rządowych pisemnie lub telegraficznie.

Wydział Związku jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności co najmniej dwu członków kierownictwa Związku i co najmniej czterech, nie należących do kierownictwa Związku. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczy obradom przewodniczący kierownictwa Związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący bierze udział w głosowaniu. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Przy posiedzeniach wydziału Związku może każdy obecny członek postawić wniosek na oddzielne głosowanie interesentów w dziedzinie przedsiębiorstwa i tkactwa. W tym przypadku przeprowadza się odrębne głosowanie członków obecnych należących do każdej z obydwu grup interesen-

wanych a w razie niezgodności przedkłada się ich wynik do decyzji Ministra handlu, który w czasie trwania wojny wejdzie w porozumienie z Ministrem wojny.

Przynależność poszczególnych członków wydziału Związku do oznaczonych grup interesentów z grupy przedsiębiorstwa i tkactwa oznacza się według rodzaju ich przedsiębiorstwa. W razach wątpliwych rozstrzyga o tem wydział Związku.

Członkowie, którzy doznają przeszkody w jawieniu się, mogą przenieść prawo głosowania przez pełnomocnictwo na innego obecnego członka, należącego do ich grupy.

Członkowie wydziału Związku są uprawnieni każdego czasu do wystosowywania wniosków do kierownictwa Związku, co do których ma ono powziąć uchwały na swem najbliższem posiedzeniu.

Uchwałą większości głosów obecnych można zarządzić utrzymanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 10

Wydziały zawodowe.

Wydział związku ma prawo tworzenia wydziałów zawodowych (§ 8., g) dla zastępstwa poszczególnych należących do Związku gałęzi przemysłu. Członków tych wydziałów wybierają członkowie odnośnej grupy przemysłu. Przepisy o składzie i prowadzeniu spraw tych wydziałów zawodowych wyda Minister handlu po wysłuchaniu wydziału Związku.

Wydziały zawodowe są doradczymi organami wydziału Związku w każdorazowych kwestyach, dotyczących odnośnej gałęzi przemysłu.

§ 11.

Kierownictwo Związku.

Kierownictwo Związku składa się z przewodniczącego, jego pierwszego i drugiego zastępcy i trzech członków.

Tych funkcjonariuszy wybiera Minister handlu — podczas wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — z koła członków wydziału Związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa Związku wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe.

Kierownictwo Związku zastępuje Związek na zewnątrz i prowadzi wszystkie sprawy, w szczególności także ewentualne rokowania z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Do niego należy rozstrzyganie we wszystkich kwestyach, w których nie jest wyraźnie przewidziane

powzięcie uchwały przez wydział Związku. Ma ono przedkładać bieżące sprawozdania ze swej czynności wydziałowi Związku.

Kierownictwo Związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe wydziałowi Związku do ściślejszego zbadania (§ 8. c).

Przewodniczący, a w razie doznania przezeń przeszkody, jego zastępca, zwołuje posiedzenia Wydziału i kierownictwa Związku i na nich przewodniczy.

Kierownictwo Związku ustanawia potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków Związku. Ustanawianie osób na stanowiska kierujące podlega zatwierdzeniu Ministra handlu.

§ 12.

Regulaminy czynności kierownictwa Związku.

Kierownictwo Związku schodzi się w razie potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków kierownictwa Związku oraz do komisarzy rządowych mogą być wystosowywane pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo Związku należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwu członków kierownictwa Związku, podając przedmioty rozpraw.

Kierownictwo Związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni i jest obecna przynajmniej połowa członków.

Uchwały jej zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którem oświadczył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Każdy obecny członek może jednak postawić wniosek na oddzielne głosowanie interesowanych w przedzalnictwie i taktwie. W tym przypadku przeprowadzi się osobne głosowanie członków obecnych, należących do tych dwu grup interesowanych, a w razie niezgodności wynik jej przedłożony rozstrzygnięciu Ministra handlu, który w czasie wojny wejdzie w porozumienie z Ministrem wojny.

§ 13.

Szczególnie obowiązki funkcjonariuszy i urzędników Związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa Związku i wydziału Związku oraz wszyscy urzędnicy Związku

winni przy swem urzędowaniu przestrzegać największej bezstronności i największej sumienności.

Wszyscy funkcjonariusze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać ścisłej tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw związku, o których powzięli wiadomość jako członkowie związku, których zużytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom Wojennego związku lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa Związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużytkowaniu lub podawaniu wiadomości o stosunkach przedsiębiorczych, jakie wpłynęły do wydziału Związku. Urzędnicy i siły pomocnicze winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych przez członków Związku kancelaryi wydziału związku tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony komisarzy rządowych lub gdy wydział Związku poweźmie w tym kierunku uchwałę.

§ 14.

Koszta urzędowania.

Dla pokrycia kosztów urzędowania Związku winni członkowie Związku składać opłaty, ustanowione przez wydział związku, które to opłaty można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 15.

Nadzór państwowy.

Związek znajduje się pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu, a przez czas trwania wojny także przez Ministra wojny.

Komisarze rządowych należy zapraszać na wszystkie rozprawy i posiedzenia organów Związku i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów Związku na tak długo, aż Minister handlu — w czasie trwania wojny po porozumieniu się z Ministrem wojny — wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają też prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów

organów Wojennego związku i żądać wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 16.

Rządowe prawo zatwierdzenia.

Zatwierdzeniu Ministra handlu — podczas trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia wydziału i kierownictwa Związku, dotyczące:

- a) wysokości opłat związkowych, jeśli mają je niszczać członkowie Związku, stosownie do § 14.;
- b) ustalanie stanów faktycznych, przy których zaistnieniu nakłada się kary porządkowe, oraz wymiaru tych kar.

§ 17.

Sąd rozjemczy.

Dla rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związkowych tworzy się sąd rozjemczy.

Sąd rozjemczy rozstrzyga nadto w tych przypadkach, w których członkowie Związku uważają się za pokrzywdzonych w swych prawach przez zarządzenie, wydane ze strony kierownictwa związku. Nakłada on również kary porządkowe, przewidziane w § 19.

Sąd rozjemczy składa się z funkcyonaryusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, jako przewodniczącego i z czterech członków, mianowanych przez Ministra handlu, lub ich zastępców. Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcyje jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć ani do kierownictwa, ani też do wydziału związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu rozjemczego są ostateczne.

Postępowanie przed sądem rozjemczym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu rozjemczego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, zapraszać świadków i rzeczoznawców oraz przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą.

§ 18.

Przekroczenia; kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one ściganiu karno-sądowemu, będą polityczne władze I. instancyi karaly grzywnami do 5000 koron lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 19.

Kary sądu rozjemczego.

Działania i zaniechania, skierowane przeciw tym przepisom lub zarządzeniom, które wydało kierownictwo Związku dla osiągnięcia celów Wojennego związku stosownie do tego rozporządzenia, winno kierownictwo Związku po zasięgnięciu zgody wydziału Związku podawać do wiadomości sądu rozjemczego, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej.

Jeśli jeden z komisarzy rządowych podniesie zarzut przeciw uchwałę wydziału związku, którą odmówiono przedłożenia jakiegoś przypadku sądowi rozjemczemu, ma to taki skutek, że przypadek ten musi być przekazany sądowi rozjemczemu do dalszego traktowania.

Jeśli dla pewnych stanów faktycznych jest przez uchwałę wydziału związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu, ustanowiony wymiar kary, to sąd rozjemczy jest przy wymiarze kary tem wiązany. We wszystkich innych wypadkach podlega także wymiar kary swobodnemu uznaniu sądu rozjemczego; jednakże kara porządkowa nie może w każdym poszczególnym wypadku przekraczać kwoty 20.000 koron. Kwoty karne ściągają się na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucyi politycznej i wpływają one na cel dobra powszechnego, jaki ustanowi Minister handlu.

§ 20.

Rozwiązanie Związku.

Rozwiązanie Związku następuje po wysłuchaniu wydziału Związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki kasowej.

§ 21.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Hechenburger wtr.

Spitzmüller wtr.

115.**Rozporządzenie Ministrów handlu,
skarbu i obrony krajowej z dnia
26. kwietnia 1916,**

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla
przędzy lnianej (line) i przędzy włóczanej (tow).

Na mocy rozporządzenia ministeryalnego
z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274,
zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przędza lniana (line) i włóczana (tow) musi
być zaopatrzona odpowiadającymi jakości znakami
przedzalnictwami, uznanymi przez Wydział wojenny
dla przemysłu lnianego w Wiedniu, L. Laurenz-
berg Nr. 1.

§ 2.

Najwyższą cenę za surową przędzę lnianą
(line), względnie za przędzę włóczaną (tow) usta-
nawia się, jak następuje:

Przędza lniana.

Cena za 1 kopę w koronach.

Nr.	Wątek se- kunda	Wątek prima	Łańcuch ręczny	Łańcuch mecha- niczny	Łańcuch mecha- niczny prima
14	590	605	620	635	655
16	540	555	570	585	605
18	490	505	520	535	555
20	440	455	470	485	505
22	390	405	420	435	455
24	370	385	400	415	435
25	355	370	385	400	420
28	325	340	355	370	390
30	295	310	325	340	360
32	280	295	310	325	340
35	265	280	295	310	320
40	225	240	255	270	280
45	220	235	250	265	275
50	210	225	240	255	265
55	190	205	220	235	245
60	170	185	200	215	225
65	170	185	200	215	225
70	175	190	205	220	230
75	175	190	205	220	230
80-100	180	195	210	225	235
110	185	200	215	230	240

Przędza tow.

Cena za 1 kopę w koronach.

Nr.	Wątek se- kunda	Wątek prima	Łańcuch ręczny	Łańcuch mecha- niczny	Łańcuch mecha- niczny prima
6	860	870	880	895	915
8	670	680	690	705	725
10	575	585	595	610	630
12	480	490	500	515	535
14	420	430	440	455	475
16	380	390	400	415	435
18	345	355	365	380	400
20	310	320	330	345	365
22	300	310	320	335	355
25	285	295	305	320	340
28	275	285	295	310	330
30	270	280	290	305	325
35	250	260	270	285	305

Co do zaliczenia znaków przedzalnictwowych
jakości, wymienionych w powyższych tabelach,
rozstrzyga Wydział wojenny dla przemysłu lnianego.

Te najwyższe ceny, które zawierają również
koszta przesłania do stacji kolejowej przedzalni,
obowiązują za przędzę surową bez opakowania
przy zapłacie gotówką w ciągu 30 dni z 3 procent
skonta kasowego.

Przy uszlachetnionych przędzach dopuszczalny
jest dodatek do tych najwyższych cen, odpowia-
dający zwykłemu wynagrodzeniu za uszlachetnienie.

§ 3.

Ceny najwyższe, ustanowione w § 2., obo-
wiązują w razie zakupu, dokonanego po ogłoszeniu
niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Ceny najwyższe, ustanowione w § 2., nie
mają zastosowania do przędzy sprowadzonej z za-
graniccy cłowej po ogłoszeniu tego rozporządzenia.

Dla przędz, sporządzonych dowodnie z ma-
teryału surowego, importowanego z zagranicy cło-
po dniu 15. stycznia 1916, może Ministerstwo
handlu zezwolić po wysłuchaniu Wydziału wojen-
nego dla przemysłu lnianego wyjątkowo na wyższe
ceny.

§ 5.

Sprzedż przędz, wymienionych w § 2., po
wyższej cenie, jak po ustanowionych najwyższych
cenach, jest zakazana. Kto działa wbrew temu
zakazowi oraz wbrew innym postanowieniom tego
rozporządzenia, pośredniczy przy interesach, które
mają być zawarte po wyższej cenie lub też w inny

sposób przy ich zawarciu współdziała, będzie karany przez władze polityczne I. instancyi grzywnami do 5000 K lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile czynności nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Leth wtr.

Spitzmüller wtr.

116.

Rozporządzenie Ministrów handlu i obrony krajowej z dnia 26. kwietnia 1916,

w sprawie badania zapasów lnu łodygowego, wyrobionego lnu i kłaków lnianych oraz przędzy lnianej (przędzy z lnu, kłaków i odpadków) oraz ograniczenia przeróbki wyrobionego lnu i kłaków lnianych.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Postanowieniom tego rozporządzenia podlegają: Len łodygowy, roszone lub nieroszone, wyrobiony len i kłaki lniane, a mianowicie len łamany, trzepany, czesany, len kłaczone i kłaki lniane oraz kłaki z lnu łamanego we wszystkich stadyach przeróbki, nadto wszelkiego rodzaju przędze lniane (przędze z lnu, kłaków i odpadków), surowe, bielone lub farbowane, pojedyncze lub skrecone.

§ 2.

Kto oznaczone w § 1. towary posiada w celu sprzedaży lub używa ich w sposób przemysłowy, uszlachetnia, wyrabia lub przechowuje, jest obowiązany, stosownie do podanych niżej przepisów znajdujące się w dniu 15. maja 1916 w jego przedsiębiorstwie (także u robotników, pracujących w domu), względnie w jego magazynach ilości zgłosić najpóźniej do dnia 25. maja 1916 w Ministerstwie handlu za pośrednictwem Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego w Wiedniu, I., Laurenzberg Nr. 1.

Wydział wojenny jest upoważniony do osiągnięcia u stron uzupełniających wyjaśnień, odnoszących się do badania zapasów.

W dalszym ciągu może Ministerstwo handlu w drodze Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego zarządzić dalsze badania zapasów.

Materyały, które w dniu 15. maja 1916 znajdują się w transporcie, winien odbiorca zgłosić natychmiast po nadejściu każdej posyłki. Materyały, zamagazynowane u spedytorów, winni zgłosić nie ci ostatni, lecz ci, którzy są uprawnieni do rozporządzenia nimi.

Zgłoszenia należy skutecznie tylko na kartach, pobranych za pośrednictwem Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego, które należy dokładnie wypełnić we wszystkich rubrykach przestrzegając wszelkich zawartych w nich szczególnych postanowień.

§ 3.

Wyprzedzenie lub inne przerobienie lnu i kłaków lnianych, bądź samych bądź łącznie z jakimikolwiek innymi materyałami przędzalniczymi jest od 12. dnia po ogłoszeniu rozporządzenia, o 6. godzinie rano, dozwolone tylko o tyle, o ile udzielono od przypadku do przypadku osobnego zezwolenia na przerobienie.

Dla dostarczenia takiego zezwolenia udziela się terminu do dnia 15. maja 1916 odnośnie do zamówień zarządu wojskowego lub jednego z cesarsko-królewskich albo też królewsko-węgierskich Ministerstw oraz bośniacko-hercegowińskiego Rządu krajowego, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały już udzielone. Tego zezwolenia można jednakże żądać tylko dla zasobów przędzy, których dostawca potrzebuje jeszcze dla wykonania już udzielonego zlecenia przy uwzględnieniu zapasów jego przędzy.

§ 4.

Prośby o zezwolenie dla każdego rodzaju przeróbki lub użycia lnu lub kłaków lnu należy wnosić do Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego, przy użyciu formularzy, jakie tam otrzymać można, a które należy wypełnić dokładnie we wszystkich rubrykach.

O takich prośbach rozstrzyga, jeśli chodzi o wypełnienie zleceń zarządu wojskowego, Ministerstwo wojny, o wszystkich innych Ministerstwo handlu.

Jeśli prośby te dotyczą zamówień ze strony innych Ministerstw, wejdzie Ministerstwo handlu w tym względzie w porozumienie z temi Ministerstwami.

§ 5.

Dla zapewnienia przestrzegania przepisów tego rozporządzenia ustanowi Ministerstwo handlu organa kontrolne, które mają każdego czasu dostęp

do przedsiębiorstw, do których się rozporządzenie odnosi i którym na żądanie należy zezwolić na wgląd do wszystkich ksiąg przedsiębiorstwa, korespondencji i innych zapisków.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych w tem rozporządzeniu zobowiązań, będą polityczne władze I. instancji karady grzywnami do 5000 koron lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile przekroczenia te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.

117.

Rozporządzenie Ministrów handlu i obrony krajowej z dnia 26. kwietnia 1916,

dotyczące badania zapasów towarów lnianych oraz ograniczeń przeróbki i sprzedawania przędzy lnianej (przędzy z lnu, kłaków i odpadków) oraz towarów lnianych.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Badanie zapasów.

§ 1.

Badaniu zapasów podlegają towary, wyrobione z samej przędzy lnianej (towary lniane) lub mieszane z innymi materiałami przędzalniczymi lub przędzą (towary półlniane), a mianowicie:

- a) materiały lniane i półlniane stosownie do przepisów zarządu wojskowego;
- b) niewzorzyste materiały lniane, pod czem rozumie się tkaniny z jednym tylko głównym splotem, a mianowicie splot płócienny, skośny (drelich, gradl) lub splot atlasowy, z wyjątkiem materiałów na meble, firanek, korenek, tiulów i haftów, a mianowicie:

1. materiały lniane surowe, także usztywnione lub wykończone, do których użyte są zarówno w wątku jakoteż w osnowie przędzy lnianej poniżej angielskiego Nru 60 oraz materiały lniane bielone, farbowane,

drukowane, impregnowane lub farbowane pstro, do których użyte są zarówno w wątku, jak w osnowie, przędzy lnianej poniżej angielskiego Nru 50;

2. materiały półlniane, surowe lub usztywnione lub wykończone, do których używa się w wątku albo w osnowie przędzy lnianej poniżej angielskiego Nru 60, oraz materiały półlniane, bielone, farbowane, drukowane, impregnowane lub pstro tkane, do których używa się w wątku lub w osnowie przędzy lnianej poniżej angielskiego Nru 50;

- c) pasy, wstęgi tkane w ukos, struple itd.;
- d) artykuły konfekcyjne, służące dla celów wojskowych, z materiałów lnianych i półlnianych, jakoto uniformy, pościel, plecaki, worki na chleb, namioty, poidla, derki, worki na paszę itd. we wszystkich stadyach przeróbki;
- e) artykuły konfekcyjne, jak prześcieradła, ręczniki, ścierki, sienniki, płótna do cedzenia i prasowania, wszystko to z uwzględnieniem wymienionego pod b) ograniczenia numerów przędzy.

§ 2.

Kto przedmioty, oznaczone w § 1. w celach sprzedaży posiada lub w sposób przemysłowy albo dla celów dobra powszechnego wyrabia, używa, uszlachetnia, przerabia lub ma w przechowaniu, jest obowiązany stosownie do podanych niżej przepisów zasoby, znajdujące się w dniu 15. maja 1916 w jego warsztatach (także u robotników pracujących w domu) lub magazynach, zgłosić najpóźniej do dnia 25. maja 1916 do Ministerstwa handlu za pośrednictwem Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego w Wiedniu, I., Laurenzberg Nr. 1.

Towary, znajdujące się w dniu 15. maja 1916 w transporcie, winien odbiorca zgłosić niezwłocznie po nadejściu każdej przesyłki. Towary, zamagazynowane u spedytorów, winni zgłaszać nie ci, lecz uprawnieni do rozporządzania nimi.

Kto odnośnie do wymienionych w § 1. przedmiotów posiada bezpośrednie zamówienie dostawy ze strony c. i k. Ministerstwa wojny, c. k. Ministerstwa obrony krajowej, królewsko-węgierskiego Ministerstwa obrony krajowej lub innej władzy wojskowej, winien bez naruszenia obowiązku zgłoszenia, podać te zasoby według miary (ilości sztuk) i przybliżonej wagi, do których dostawy jest on jeszcze w dniu 15. maja 1916. Za takie, które należy jeszcze dostawić, uważa się w myśl tego rozporządzenia te zasoby, których w dniu 15. maja 1916 dostawca nie wydał jeszcze zakładowi przewozowemu w celu przewiezienia do zamawiającej władzy.

Zgłoszenia należy skutecznie wyłącznie na kartach, które można otrzymać od Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego i które należy wypełnić dokładnie we wszystkich rubrykach przestzegając przytem ewentualnych, uwidoczniionych na tych kartach, szczególnych przepisów.

Kto we wszystkich swych warsztatach (także u robotników, pracujących w domu) lub składach posiada razem mniejsze zapasy, niż 1000 metrów podlegających zgłoszeniu towarów [§ 1 a), b), c)] lub 300 sztuk artykułów konfekcyjnych, przy ścierekach i ręcznikach razem 100 tuzinów [§ 1. d) i e)], jest wolny od obowiązku zgłoszenia, jeśli nie czyni użytku z dozwolonego w § 4. wolnego rozporządzenia.

Dla zapasów, znajdujących się w posiadaniu c. k. kolei państwowych, obowiązują osobne przepisy.

Wydział wojenny dla przemysłu lnianego jest upoważniony zasięgać każdego czasu od stron uzupełniających wiadomości, odnoszących się do badania zapasów.

W dalszym ciągu może Ministerstwo handlu zarządzić dalsze badania zapasów za pośrednictwem Wojennego wydziału dla przemysłu lnianego.

Ograniczenia przerabiania i pozbywania co do przędzy lnianej oraz towarów lnianych i półlnianych.

§ 3.

Począwszy od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia można używać surowych, pojedynczych lub skręconych przędz lnianych (przędz z lnu, kłaków lub odpadków) poniżej ang. Nru 60, nadto bielonych lub farbowanych, pojedynczych lub skręconych przędz lnianych poniżej ang. Nru 50 tylko bezpośrednio lub pośrednio do wypełnienia zleceń zarządu wojskowego albotęz jednego z cesarsko-królewskich lub królewsko-węgierskich Ministerstw lub bośniacko-hercegowińskiego Rządu krajowego.

Niewzorzysta tkanina lniana, sporządzana zarówno w wątku jak i w osnowie, tudzież niewzorzysta tkanina półlniana, sporządzona w wątku albo w osnowie z surowej, pojedynczej lub skręconej przędzy poniżej ang. Nru 55, lub z bielonej albo farbowanej, pojedynczej lub skręconej przędzy lnianej poniżej ang. Nru 40, oraz konfekcyonowane z takich towarów artykuły § 1. d) i e), mogą być użyte tylko bezpośrednio lub pośrednio do wypełnienia zleceń zarządu wojskowego lub też jednego z cesarsko-królewskich lub królewsko-węgierskich Ministerstw lub bośniacko-hercegowińskiego Rządu krajowego. Takie towary, przy których jako zastąpienie grubszych przędz została użyta cieńsza przędza (ponad ang. Nru 50, względnie Nru 35) kilkakrotnie złożona lub skręcona,

uważa się za wyrobioną z odpowiedniej grubszej przędzy.

Dowodu na użycie w sposób wyżej wspomniany należy dostarczyć Ministerstwu handlu w drodze Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego w Wiedniu, I., Laurenzerberg 1, przedkładając oświadczenie co do celu użycia tych wyrobów, mające być wystawione in duplo bezpośrednio przez liferanta i posiadające moc przysięgi.

Przy pośrednich dostawach mają to oświadczenie wypełnić i podpisać wszystkie osoby lub firmy, które uczestniczą w dostawie.

Dla dostarczenia oświadczenia zakreśla się co do udzielonych w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia zamówień zarządu wojskowego albotęz jednego z cesarsko-królewskich lub królewsko-węgierskich Ministerstw lub Rządu krajowego bośniacko-hercegowińskiego termin do dnia 15. maja 1916.

Nadesłane oświadczenia ma zbadać Wydział wojenny, a zgłaszający otrzymuje o tem rezolucję.

Każde inne przerobienie, pozbycie lub dostarczenie wymienionych w pierwszym i drugim ustępie tego paragrafu przędz lub towarów, pominawszy wyjątki, przewidziane w §§ 4. i 5., jest dopuszczalne jedynie na podstawie osobnego zezwolenia Ministerstwa handlu, o które należy się postarać za pośrednictwem Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego lub też na podstawie ogólnego upoważnienia udzielonego Wydziałowi wojennemu dla przemysłu lnianego przez Ministerstwo handlu.

§ 4.

Dozwolone jest co do towarów, wymienionych w drugim ustępie § 3. wolne rozporządzenie (przerabianie, pozbywanie lub dostarczanie) leżących na składzie bielonych towarów lnianych i półlnianych o szerokości ponad 160 cm, leżących na składzie, tkanych pstro ścierek konfekcyonowanych i w towarze metrowym, oraz leżących na składzie konfekcyonowanych płócien do cedzenia i prasowania.

Dozwolone jest nadto na dalsze cztery miesiące począwszy od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia wolne rozporządzenie następującemi ilościami wymienionych w drugim ustępie § 3. towarów według stanu zasobów z dnia 30. kwietnia 1916, a to miesięcznie:

a) Dla producentów i hurtowników:

Towaru surowego 5% takiego leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 10.000 m;

towaru białego 5% takiego leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 8.000 m;

towaru farbowanego, drukowanego lub tkanego pstro 5% takiego, leżącego w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 5.000 m;
 impregnowanego towaru 10% takiego, leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 3.000 m;
 konfekcyonowanych artykułów § 1. d) i e) do 5% leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 każdego z tych poszczególnych artykułów.

Co do przeznaczenia wolnych zasobów należy wszystkie warsztaty i filie jednej firmy uważać za jedno przedsiębiorstwo.

b) Dla handlarzy drobiazgowych, t. j. takich handlarzy, którzy wyłącznie lub przeważnie sprzedają towar krajany:

250 m towaru surowego lub 10% takiego, leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 1.000 m;

250 m towaru białego lub 10% takiego, leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz najwyżej 1.000 m;

150 m farbowanego, wydrukowanego lub pstro farbowanego towaru lub 10% takiego, leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz conajwyżej 500 m;

100 m impregnowanego towaru lub 10% takiego, leżącego na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 towaru, lecz conajwyżej 300 m;

konfekcyjnych artykułów z § 1. d) i e) do 10% każdego z tych poszczególnych, leżących na składzie w dniu 30. kwietnia 1916 artykułów.

Wykluczone od tego wydania do wolnego rozporządzenia są oznaczone w § 1. a) materiały stosownie do przepisu zarządu wojskowego. To też zapasy tych materiałów nie wchodzi w rachubę przy obliczeniu stopy procentowej towarów oddanych do wolnego rozporządzenia.

Kto chce czynić użytek z wspomnianego wyżej wolnego używania, musi wypełnić następujące warunki:

1. musi on skutecznie na termin zgłoszenie zapasów stosownie do § 1. i 2. tego rozporządzenia także wówczas, jeśli był stosownie do § 2., ustęp piąty, wolny od obowiązku zgłaszania;

2. nie może on żądać za oddane do dowolnego użycia towary wyższych sprzedażnych cen,

niż te, jakie uzyskał za takie towary przed ogłoszeniem tego rozporządzenia;

3. musi on prowadzić zapiski, z których musi być widoczna każda zmiana w ilościach zapasów i użycie oraz udzielać na wezwanie Wydziałowi wojennemu dla przemysłu lnianego wykazów w powyższym kierunku.

§ 5.

Dozwolone jest przerabianie wymienionych w pierwszym i drugim ustępie § 3. znajdujących się w warsztatach poszczególnego przedsiębiorstwa (także u robotników, pracujących w domu) przędz i towarów, o ile jest to potrzebne w warsztatach tego samego przedsiębiorstwa dla wykończenia towarów, które w dniu ogłoszenia tego rozporządzenia są w stadium produkcji.

Kto chce czynić użytek z tego dozwolenia, winien donieść o tem zapomocą karty zgłoszenia, którą można otrzymać od Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego, którą to kartę należy wypełnić dokładnie we wszystkich rubrykach stosownie do uwidocznionych na niej przepisów i odesłać bezzwłocznie do Wydziału wojennego dla przemysłu lnianego.

Postanowienia końcowe.

§ 6.

Dla zapewnienia przestrzegania przepisów tego rozporządzenia może Ministerstwo handlu ustanowić własne organa kontrolne, mające przystęp każdego czasu do wszystkich, objętych tem rozporządzeniem przedsiębiorstw i którym winno się na żądanie zezwolić na wgląd we wszystkie księgi przedsiębiorstwa, korespondencye i inne zapiski.

§ 7.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych w tem rozporządzeniu obowiązków, będą polityczne władze pierwszej instancyi karały grzywnami do 5000 koron lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile przekroczenia te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.